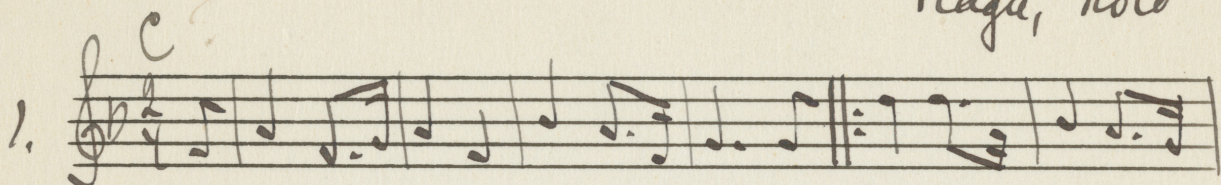

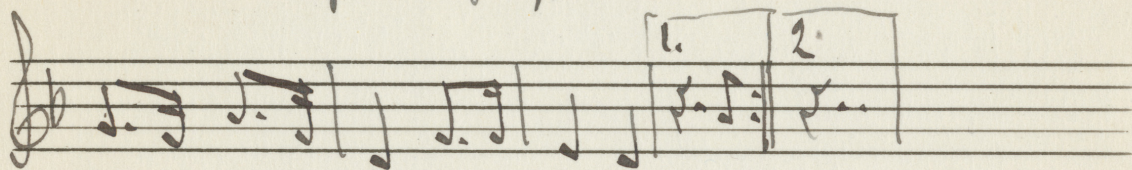
29.
Näcken.

109

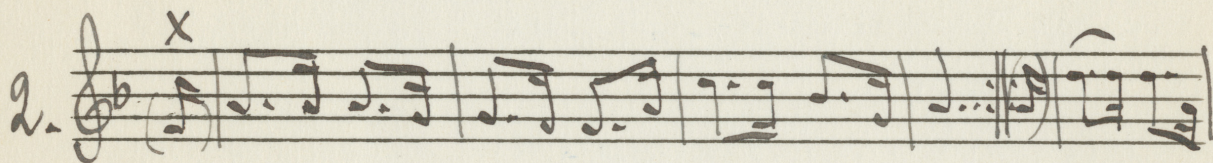
Nagu, Nötö

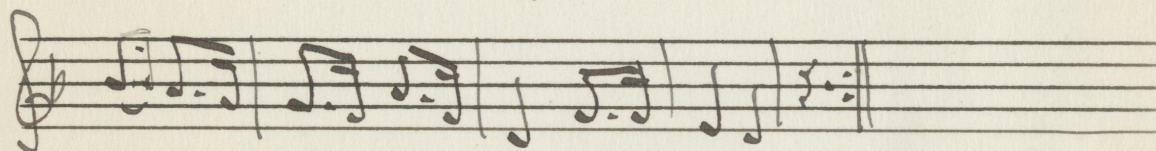
där bodde en greve högt upp i land, Han hade tre dottrar och

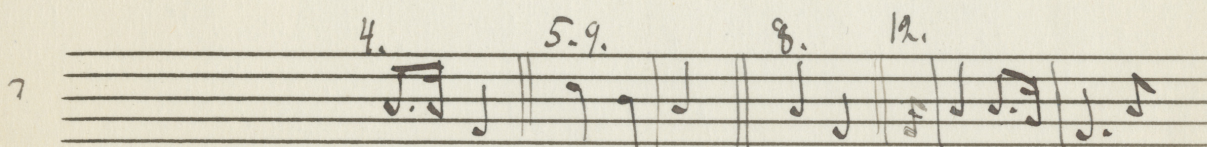
nätta voro de, Med sin ära. Han

Den ena var så däggelig, den andra var så grann, den tredje hon

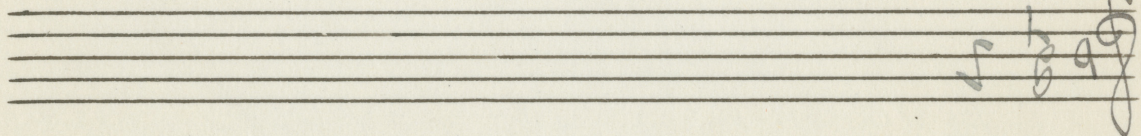
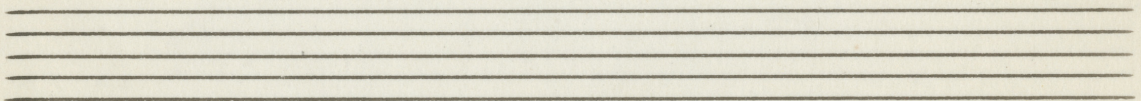
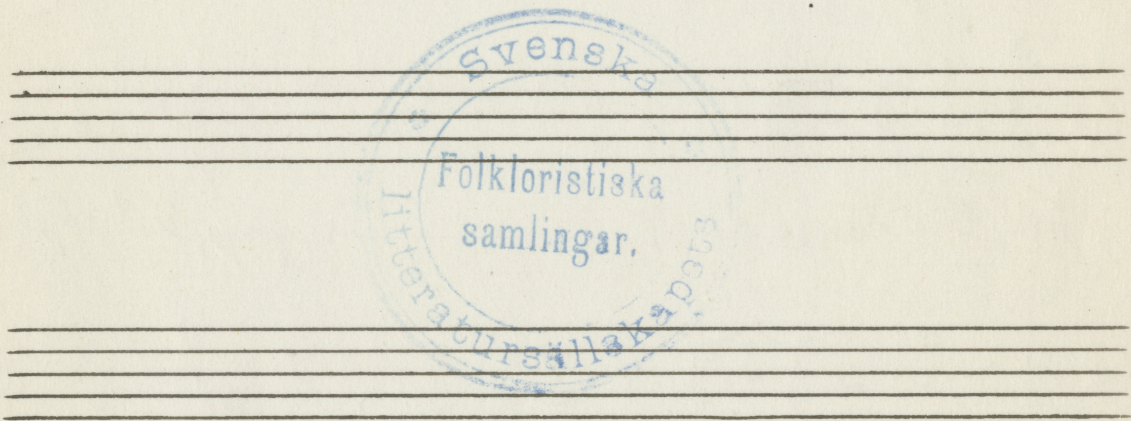
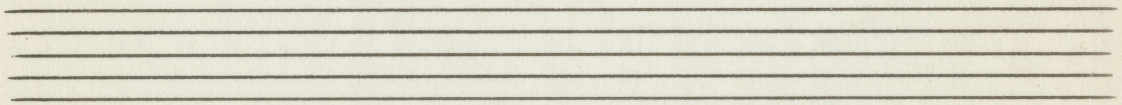
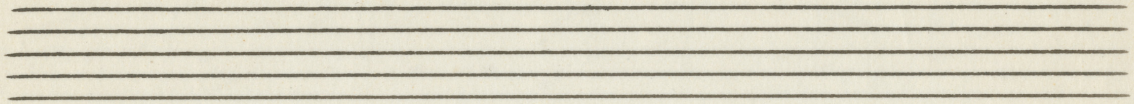
Svor, att hon aldrig skulle ta man. Med sin ära.

herreman grevens gård åka Dit röda gullband, det
kyrkan fram

X ibland d, isht lista gången
" a.

Svea Jansson.
19. 6. 1923.

Näcken.

1. Där bodde en greve högt upp i land.
Han hade tre döttrar och nätter voro de
med sin ära.
2. Den ena var så dögelig, den andra var så grann,
den tredje hon soor att hon aldrig skulle ta man.
3. Det spordes över rike, det spordes över land,
det spordes till Näcken vid älva blå strand.
4. Och Näcken han kläder sig allt till en liten herremann,
Så rider han sig till greven fram.
5. Och Näcken han rider sig på grevens gård,
och ute stod jungfrun med utslaget hår.

6. "Vad är det för en herreman, som är uppi vår gård?
Jag önskar om den herremannen skulle bliva min."

7. "Och Näcken han gånger sig i kammaren in,
"Var är den sköna jungfrun, som lofte bliva min?"

8. "Och lyfter skön jungfrun till kyrkan kom åka?"
"Jo, om ni själv vilje kusken vara."

9. "Och Näcken han rider sej till kyrkan fram.
På henne undra kvinna, på henne undra man."

10. "Och Näcken han rider sej till älvablå strand,
Där stjälpt han sköna jungfrun i stridande ström."

11. "Och kära ni min herreman, I hjälpe mig om i land!
Eder vill jag giva mitt röda guldband."

12. "Ditt röda gullband, det får jag hur jag kan,
men aldrig hjälper jag sköna jungfrun mera i land."

13. "Hemma gråter fader och hemma gråter mor,
hemma gråter syster, ja också lilla bror."

14. "De må nu gråta och låta hur de kan,
men aldrig hjälper jag sköna jungfrun mera i land
med sin ära."

